

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: T. H. N.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen JUDr. Hugem Körblem, advokátem sídlem 110 00 Praha 1,
Hybernská 1007/20

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlím 140 21 Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2024 č. j. MV-43048-4/SO-2024,
o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se řádně a včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 14. 2. 2024 č. j. OAM-1476-5/DP-2024, kterým správní orgán I. stupně zastavil řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia se závěrem, že žádost je zjevně nepřipustná dle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán uvedl, že z obsahu žádosti, přesněji z předloženého potvrzení o přijetí ke

vzdělávání je patrné, že o prodloužení doby platnosti tohoto povolení k dlouhodobému pobytu žalobce žádá z důvodu účasti na jazykové přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava. Odkázal na § 44a odst. 2 a § 64 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů a učinil závěr, že žalobce, jak je patrné ze samotného obsahu žádosti, nežádá o prodloužení doby platnosti z titulu studia na vysoké škole podle § 64 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., ale z důvodu účasti na jazykové přípravě podle § 64 písm. b) téhož zákona. Povolení k dlouhodobému pobytu vydané z důvodu absolvování odborné či jazykové přípravy sice lze prodloužit, leč pouze jednou. Správnímu orgánu je z úřední činnosti známo, že povolení k dlouhodobému pobytu bylo žalobci již jednou prodlouženo z důvodu absolvování jazykové přípravy, a to v řízení o žádosti žalobce vedené pod sp. zn. OAM-46376/DP-2023. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného účastníku řízení za účelem studia z důvodu uvedeného v § 64 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., nelze dle § 44a odst. 2 téhož zákona opakovaně prodloužit a takovouto žádost je tak třeba považovat za žádost zjevně právně nepřipustnou, neboť ji v důsledku právní úpravy nelze vyhovět.

2. Žalobce namítal, že žádost neměla být posouzena jako zjevně právně nepřipustná. Ze samotné žádosti zjevná právní nepřipustnost žádosti patrná nebyla, až z šetření provedeného ze strany OAMP, kdy tento orgán musel zjistit, na základě jakého pobytového oprávnění a za jakým účelem žalobce pobýval dříve, resp. jakého studia se dříve účastnil a jakého se hodlá účastnit nadále a o kolikáté prodloužení pobytového oprávnění žádá tak, aby posoudil, zda se má skutečně uplatnit limitace dle § 44a odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. OAMP to zjišťoval i z jiného spisu vedeného ohledně žalobce, tedy rozhodně to nebylo patrné na první pohled, jak je nutné pro využití institutu zjevné právní nepřipustnosti. O tom, že nemohlo jít o zjevnou právní nepřipustnost žádosti, která má být patrná na první pohled ze samotné žádosti, svědčí i to, že OAMP potřeboval jeden měsíc na to, aby žádost posoudil. Dle žalobce se jednalo o vadu žádosti, která byla řešitelná a OAMP měl v rámci řádného postupu a v rámci vstřícnosti na tuto vadu žalobce upozornit, resp. vyzvat k odstranění vady žádosti. Žalobce uvedl, že žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia a neuvědomil si existenci zákonné limitace ve smyslu § 44a odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, což ostatně uvedl i v odvolání. Přitom vada byla a je odstranitelná, neboť samotná žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia zůstává. Pouze by k výzvě či jinému upozornění OAMP doplnil správné potvrzení o účelu pobytu. Žalobce zdůraznil, že hodlal a hodlá dále studovat. Dne 10. 4. 2024 si podal přihlášku ke studiu bakalářského studia v prezenční formě na Fakultě elektrotechniky a informatiky Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava a již úspěšně složil přijímací zkoušky. Studium má být zahájeno počínaje zimním semestrem akademického roku 2024/2025. K výzvě OAMP by tak mohl doložit nové potvrzení o účelu pobytu. Přitom by samotná jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zůstávala nedotčena. Správní orgán I. stupně jej měl vyzvat k odstranění vady žádosti. Poznamenal, že i kdyby nemohl studovat, či nechtěl studovat, tak by mohl v důsledku vzniklé fikce pobytu stále řešit prodloužení pobytového oprávnění např. žádostí o pobytové oprávnění za jiným účelem. K tomu by však muselo dojít k zahájení řízení a nesměla by být shledána zjevná právní nepřipustnost žádosti. Žalobce rovněž namítal, že správně měl OAMP v zahájeném řízení jej uvědomit na jeho právo seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutím dle § 36 odst. 3 správního řádu, a

to s ohledem na fakticky meritorní charakter rozhodnutí OAMP. I kdyby OAMP mu skutečně zaslal upozornění na jeho právo seznámit se s podklady, mohl nahlédnout do spisu a mimo jiné zjistit, jaká vada byla zjištěna a tuto napravit.

3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a zcela odkázala na napadené rozhodnutí. Zdůraznila, že v dané věci nebylo prováděno žádné dokazování či zjišťování, neboť skutečnost, která vedla k zastavení řízení pro zjevnou právní nepřípustnost žádosti, byla zřejmá ze žádosti samotné a z úřední činnosti správního orgánu I. stupně, kdy správní orgán I. stupně pouze pro účely případného přezkumu svého postupu opatřil o této jemu známé skutečnosti do spisu doklad ve formě oné předkládací zprávy. To však nelze považovat za provádění dokazování, resp. za postup, který by ve smyslu judikatury správních soudů vylučoval aplikaci § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. K námitce žalobce, že se jednalo o vadu žádosti, žalovaná odkázala na ustálenou judikaturu správních soudů, z níž vyplývá, že úkolem správního orgánu není poučovat účastníka řízení o tom, co má v řízení činit, aby byl se svou žádostí úspěšný. K tomu žalovaná odkázala na konkrétní rozsudky Nejvyššího správního soudu, přičemž z některých z nich citovala. Zdůraznila, že poučovací povinnost správních orgánů v řízení, která vedou, je obecně zaměřena na poučení o procesních právech a povinnostech. Žádost žalobce byla kompletní, určitá a způsobila k učinění závěru, který se promítl v usnesení o zastavení řízení, a nebyla stižena vadami, které by bylo třeba odstraňovat prostřednictvím výzvy správního orgánu I. stupně adresované žalobci. V dalším žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce zopakoval svou žalobní argumentaci a setrval na svém názoru, že měl být vyzván k odstranění vad žádosti, a to i z toho důvodu, že při zastavení řízení mu nebylo před samotným zastavením doručeno oznámení o možnosti seznámit se se spisem, čímž by byl upozorněn na to, že jeho žádosti nebude vyhověno. Takový postup nepovažuje za návod, jak má postupovat, aby bylo jeho žádosti vyhověno. Zdůraznil, že současná judikatura akcentuje to, že cizinec má být poučován o nedostacích z jeho strany pečlivě a srozumitelně.
5. Krajský soud na základě řádně a včas podané žaloby přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 15. 1. 2024 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, které mu bylo vydáno dle § 42d zákona č. 326/1999 Sb., za účelem studia. Přílohou žádosti je potvrzení VŠB – Technické univerzity Ostravy, Institutu jazyků, z něhož je zřejmé, že o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce žádal z důvodu účasti na jazykové přípravě k bakalářskému studiu akreditovaného studijního programu Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava. Ze spisu se dále podává, že povolení k dlouhodobému pobytu bylo žalobci již jednou prodlouženo z důvodu absolvování jazykové přípravy v řízení o žádosti žalobce vedeném pod č. j. X.
7. Podle ust. § 44a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ve znění do 31. 7. 2024, platnost povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 3 nebo § 42d se neprodlužuje; to neplatí v případě povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42d vydaného za účelem a) účasti na jazykové a

odborné přípravě podle § 64 písm. b), jehož platnost lze z důvodu pokračování v takové přípravě jednou prodloužit nebo b) studia na vysoké škole podle § 64 písm. a), jehož platnost lze prodloužit opakovaně, vždy však nejdéle o 2 roky.

8. Podle ust. § 64 písm. b) téhož zákona, studiem se pro účely tohoto zákona rozumí účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy organizované veřejnou vysokou školou, nebo účast na jazykovém a odborném kurzu pořádaném v rámci programu Evropské unie nebo na základě mezinárodní smlouvy.
9. Soud předně uvádí, že v napadeném rozhodnutí ani v postupu správních orgánů předcházejícímu jeho vydání neshledal žádné vady řízení. Nedůvodnou soud shledává žalobní námitku žalobce, že nebyl seznámen s podklady pro rozhodnutí. Je pravdou, že správní orgán před skončením věci neinformoval žalobce o ukončení řízení a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, současně však oba správní orgány vycházely pouze z podkladů, které sám žalobce dodal a z informací ohledně předchozího řízení o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia z důvodu absolvování jazykové přípravy, tedy ze skutečností žalobci nepochybně známých. V rozhodovací praxi správních soudů je přitom již ustálený právní názor, podle kterého smyslem procesního práva účastníka řízení dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, je dát účastníku k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. Pokud jediným podkladem pro rozhodnutí jsou skutečnosti, se kterými sám žadatel vstoupil do řízení o žádosti a které mu byly nepochybně známy, není důvod vyzývat žadatele před vydáním rozhodnutí k vyjádření k těmto známým podkladům a skutečnostem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 46/2017-28, č. j. 9 Azs 256/2017-57). Tak tomu bylo také v projednávané věci, kdy správní orgány vycházely pouze ze skutečností žalobci známých, proto nebyl důvod k postupu podle § 36 odst. 3 správního řádu. Nedůvodné jsou také námitky o nedostatku poučení ze strany správních orgánů. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány jsou povinny v průběhu správního řízení poskytovat v souvislosti se svým úkonem dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Tato povinnost správních orgánů vyplývá z § 4 odst. 2 správního řádu. Současně však platí, že poučovací povinnost podle citovaného zákonného ustanovení se týká procesních práv a povinností plynoucích z právních předpisů upravujících řízení před správními orgány a nevztahuje se na poučování o otázkách hmotného práva, tedy zda a jak mají účastníci hájit v řízení svá práva a jaké důsledky pro ně plynou z toho, že tak neučiní. Jinak řečeno, není povinností správního orgánu poučit žadatele o tom, co má tvrdit, aby mohl být se svou žádostí úspěšný. Dle názoru soudu v posuzované věci byla žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu účasti na jazykové přípravě podle § 64 písm. b) zákona o pobytu cizinců po formální stránce bezvadná. Za tohoto stavu nebylo povinností správního orgánu I. stupně poučit žalobce, že povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia z důvodu absolvování jazykové přípravy, mu již bylo jednou prodlouženo, a to ve výše uvedeném řízení č. j. OAM-46376/DP-2023 a že uvedené povolení lze prodloužit pouze jednou. Jednalo by se totiž o poučení nikoli o procesních právech a povinnostech účastníků, nýbrž o poučení o hmotném právu.
10. Podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřipustná.

11. Správní orgány postupovaly v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. V posuzované věci žalobce žádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu účasti na jazykové přípravě podle § 64 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu vydaného žalobci za účelem studia z důvodu uvedeného v § 64 písm. b) zákona o pobytu cizinců nelze dle citovaného § 44a odst. 2 zákona o pobytu cizinců opakovaně prodloužit. Povolení k dlouhodobému pobytu vydané z důvodu absolvování odborné či jazykové přípravy lze prodloužit pouze jednou, přičemž toto povolení bylo žalobci již jednou prodlouženo z důvodu absolvování jazykové přípravy, a to v řízení o žádosti žalobce vedeném pod sp. zn. OAM-46376/DP-2023. Žádosti žalobce tak nebylo možno vyhovět, neboť se jednalo o žádost zjevně právně nepřípustnou. Správní orgány postupovaly v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu a řízení o ní zastavily.
12. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.08.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně